

Puterea decadenței

Blacks

Dacă-n școală ai fost paiată
și-ai rămas, des, repetent,
De vrei să câștigi în viață,
fii pe veci obedient!

Minte, toarnă, păcălește,
doar așa vei izbuti,
Căci nimic nu te oprește
bunul simț în a-l ciunti!

Poartă permanent borseta
tricotată din cuvinte
ce-ți ascunde baioneta
dornică de oseminte!

Fii mieros cu orișicare
ce ascultă a ta dudă!
Mai apoi, din răzbunare,
dă-i sărutul tau de iudă!

Nu te-mpiedica de oameni,
sunt doar creaturi bizare!
Poți cu ei să te asameni
când nu știu ce-i o trădare?

Bieți oșteni pe frontul vieții,
purtători de steaguri albe
ce pe frontul politeții
au slujit fără de salbe,

Sunt culori ce-s îmbrăcate
într-o fină țesătură...
Să le storci de nestemate
pentru-a ta coloratură!

De în față îți apare
un nou jilț atrăgător,
Prinde-l iute în cătare,
Nu cumva să-l pierzi în zbor!

Când a semenilor stare
nu îți fi-va de folos,
cu stiletul din dotare

s-o pătrunzi până la os!

Urcă pe-ale lor şiraguri
spre etajul de mai sus
ca să pupi acele praguri
ce în viaţă te-au sedus!

Să accepţi tăcut cătuşa
de-i simţi că al tău prag
încastrat este în uşa
unui şef cu un alt steag.

Lauda a ta menire-
postul tău de stagiar
şi acceptă cu sclipire
înrolarea ca stegar.

Vei trăi în grea tăcere
să îţi prinzi pe şevalet
Ziua când a ta putere
va păşi pe-un nou schelet.

Doară asta ţi-e puterea
dacă-n şcoala ai fost paiată:
Să nu-ţi fie decăderea
părerea de rău în viaţă.